

Αφορ

ΥΠΟΘΕΣΗ 2 (ΝΟΜΟΠΟΙΑΣ)

① Με σειρά αποφάσεων του ΣτΕ, εδόθη ότι όταν το δικόγραφο κατατίθεται σε δημόσια αρχή, αλλη εκτός του ΣτΕ, μη καταχώρηση του δικόγραφου στο πρωτόκολλο εισερχομένων ή μη σύνταξη προσπελάτις της πράξης καταθέσεως καθιστά ακέρη την άσκηση του ενδίκου μέσου. Σύμφωνα με ΟΛΙΤΕΕ ακόμα και αν αϊε ακυρώσεις απευθυνόμενι στο ΣτΕ κατατέθηκε απ γραμματεία αλλου τ.δ.δ., δίχως να ενταχθεί η πράξη του αρ 1932 η.δ. 18/1989 (αλλά μόνο η καταχώρηση στο ειδικό βιβλίο του τ.δ.δ.) η κατάθεση είναι ακέρη και η αϊε ακυρώσεις απαράδεκτη.

Τελικά, το ΕΔΔΑ στην απόφαση «Κούτρος κατά Ελλάδος», θεώρησε την ερμηνευτική αυτή έκδοξη αντίθετη στο άρθρο 6 της ΕΣΔΑ, διότι ο περιορισμός αυτής της μορφής στην άσκηση του δικαιώματος δικαστικού προστασίας (20311), δεν τελεί σε εύλογη σχέση αναλογικότητας προς το σκοπό. Έτσι, πλέον, η παραλείψη μνείας του αρ. Πρωτ στην συστασόμενη έκθεση καταθέσεως, μπορεί να αναληρωθεί, είτε από την αναγραφή το αριθμού αυτού παραπλεύριως της εκθ. καταθέσεως, (6) είτε από επίσημο αντίγραφο εκ του οικείου πρωτοκόλλου εισερχ. εγγράφων της αρχής όπου έγινε η κατάθεση, είτε (8) σε άλλο σημείο του δικόγραφου. Επίσης, παρέμβαση θεωρείται εγχύριως κατασχεθείσα, αν και δεν τηρήθηκε η νόμιμη διαδικασία, όταν δεν καταλείπονται αμφιβολίες, ούτε ως προς τη γνησιότητα του δικόγραφου, ούτε ως προς την ακριβή ημερομηνία κατάθεσης. Τέλος, η έλλειψη υπογραφής του καταθέτη στην πράξη καταθέσεως νομίμως αναληρώνεται από την υπογραφή αυτού στο δικόγραφο.

② Το ιδιαίτερο έννομο συμφέρον για ενώπιον δικης, πρέπει να είναι έννομο συμφέρον, πέραν από το σύμφε. Ο λόγος του 3232 η.δ. 18/1989, περί καταργήσεως της δικης, ισχύει κατά το ΣτΕ ακόμα και όταν προβάλλεται η αναζητική της πράξης περιορισμένης ^{χρονης} ισχύος, διότι η ακύρωση της αναζητικής, δίχως επιτυχή επίκληση ιδιαίτερου ενόμου συμφέροντος παρίσταται αδυστάτη. Έντούτοις, το ΕΔΔΑ θεώρησε στην υπόθεση «Γιοαννίνης κατά Ελλάδος» αυτή την πρακτική ως «νομικό σέχνασμα» αντίθετο στο

άρθρο 6 §1 ΕΣΔΑ, το οποίο σίχεται στην απόφαση εξέτασης της ουσίας της διαφοράς Συμβατή στα άρθρα 20 §1, 95 §12 κ' 6 §1 ΕΣΔΑ.

③ Μετά την απόφαση του ΕΔΔΑ (2001), στην υπόθεση «Φ. Πατάκου κατά Κρίτους» το αρ. 22 §4 ν. 1868/1989 (Κ. Δικιών Δημόσιας) εφαρμόζεται κ' για τους ιδιώτες λόγω 4 § 1 Ι. 1-7 έως 15-9 ανώτατη Λογ. Δικαιοσύνης Διακοπών.

④ Γεγονότα καταχρηστική του αρ. 220 §3 ΚΔΔικ:
Ος αντισυνταγματική και ανίσχυρη θα πρέπει να θεωρηθεί η 220 §3 ΚΔΔικ, κατά το μέρος που τάσσει στον οφειλέτη στον οποίο δεν έχει κοινοποιηθεί το πρόγραμμα πλειστηριασμού κ' ο οποίος αγνοεί τη διενέργειά του, πρόσφορο βήμα, δίχως να λαμβάνει ως αρχική βάση του βήματος κάποιο στοιχείο γνώσεως, αντίκειται στο αρ. 20 §1 Ι και είναι ανίσχυρη «Απόφαση Τριτοβάθμιας αναστολής κατά προγράμματος πλειστηριασμού», απαιτεί κ' προϋποθέτει πραγματική γνώση. Αλλιώς παραβιάζεται το αρ. 6 ΕΣΔΑ.
↳ Η γνώση να ανάγεται κατά τρόπο κοφάτη.

⑤ «Υπόθεση Βαλτσάμυ κατά Ελλάδας» στο ΕΔΔΑ, κρίθηκε ότι το απορριπτικό της αίτησης ακυρώσεως κατά πρωτοδικών αποφάσεων των εθνικών αρχών, αντίκειται στο αρ. 6 §1 ΕΣΔΑ. Απαιτείται τήρηση του δικαιώματος ακυρώσεως 20 §1 Ι.